Temps Pasqual - Ascensió del Senyor

Per SantiTH el dl., 23/05/2022 - 17:00

Ac 1,1-11
Ef 1,17-23
Lc 24,46-53

1. Paraules de comiat de Jesús

Jesús insisteix en la seva catequesi als deixebles d'Emaús fent entendre que l'escàndol i desfeta viscuts en la passió i mort eren necessaris, i estaven predits en les Escriptures.

Aquesta catequesi ens ha arribat amb tanta força que gairebé no ens adonem del cop moral que van viure els deixebles. Va ser una ferida brutal, encara més, quan havien assistit a l'estimació extrema de Jesús mostrada en el sant sopar.

Jesús és conscient de la desfeta i els promet l'Esperit. Tot ho entendran quan siguin confirmats, quan recordaran i entendran tot, des de l'estimació que hi ha entre Pare i Fill.

2. Jesús torna al Pare

En l'aparició pasqual a Maria Magdalena Jesús li demana no ser retingut: --"*Deixa'm anar, que encara no he pujat al Pare. Vés a trobar els meus germans i digues-los: "Pujo al meu Pare, que és el vostre Pare, al meu Déu, que és el vostre Déu."* És difícil fer cabal de l'emoció i desig (frisança) de Jesús en dir aquestes paraules. Havia arribat a estar tan lluny, en recerca de l'ovella perduda!

En el *Crec en un Déu* que estem a punt de recitar esmentem en un ritme trepidant els fets últims de la vida de Jesús juntament amb la seva explicació simbòlica: Jesús mort en creu baixa als inferns; enlairat al cel, el Pare el fa seure a la seva dreta. Ho hem llegit en la carta als Efesis: *Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.*

3. Vivència joiosa dels deixebles

Sant Joan narra llargament el comiat de Jesús. En el Sant Sopar Jesús demana als deixebles que transformin la tristesa de la separació en l'alegria de veure'l tornar al Pare. *Si m'estiméssiu, us alegraríeu de saber que me'n vaig al Pare.* I, a més, en dona una explicació divina: perquè el Pare és més gran que jo. Ho llegíem el diumenge passat.

En la contemplació dels fets pasquals sant Ignasi s'apunta a la petició de Jesús i proposa a qui s'exercita espiritualment que s'alegri i gaudeixi intensament *de tanta glòria i goig de Crist nostre Senyor*. Ara bé, entén que aquesta alegria és un do diví. Insisteix que cal demanar-lo.

Lluc subratlla la gran alegria dels deixebles mentre reben la benedicció de Jesús que se'ls aparta, i tornen cap a Jerusalem. Compleixen l'ordre d'esperar allà l'Esperit que se'ls donarà ben aviat. El comiat els hauria d'haver entristit, tal com reflecteix la sensible Oda de fray Luis de Leon (*Y dejas, pastor santo, tu grey en este valle hondo, oscuro, con soledad y llanto...)*? Sovint els deixebles han manifestat mires curtes, per no dir interessades. Avui, per fi, reaccionen d'una manera magnífica, altruista, centrada en el goig de Jesús.

La litúrgia d'avui ens convida a aquest centrament en Jesús i, si la narració és la partida en el mont Olivet, la festa és el reconeixement de Jesús per Déu Pare. Alegria de Jesús, alegria nostra, d'haver acomplert la seva missió i goig infinit del Pare admirat de l'extrem d'amor del seu Fill estimat.

ETIQUETES
ALEGRIA ESPERIT GLÒRIA